

РЕШЕНИЕ

№ 4773

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4024** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод на касационна жалба от ОПП - СДВР, депозирана чрез процесуалния представител, срещу решение от 29. 03. 2019 г., постановено по НАХД № 14093/2019 г. по описа на СРС, НО, 1-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление № 19-4332-014535 от 06. 08. 2019 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. К. Г. е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП.

Изложените в жалбата доводи касаят допуснати съществени нарушения на производствените правила от районния съд и неправилност на постановеното решение, поради което се иска съдът да отмени оспорвания съдебен акт и вместо него да постанови нов, с който да потвърди обжалваното НП. В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Ответникът – К. Г., чрез своя процесуален представител оспорва основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

основателност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и след като обсъди както изложените касационни основания, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 12. 07. 2019 г. на К. Г. е съставен АУАН за това, че на същата дата около 17.35 часа в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] е управлявал лек автомобил БМВ 316 С, с рег. [рег.номер на МПС] и в района на номер 117 участва в ПТП с пешеходеца П. Н. М. и след като реализира ПТП, водачът не уведомява компетентната служба на МВР и не остава на място до пристигане на органите на МВР – нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а” и б. „б” от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 19-4332-014535 от 06. 08. 2019 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. К. Г. е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗДвП.

За да отмени наказателното постановление, съдът е приел, че са били допуснати съществени процесуални нарушения, сериозно накърняващи правото на защита на санкционираното лице. Обосновал се е, че в АУАН словесно и цифрово е било описано, че жалбоподателят е извършил едно нарушение, като е осъществил две от формите на изпълнителното деяние, като не е уведомил органите на МВР и не е изчакал тяхното пристигане – задължения, които са му вменени от разпоредбите на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а” и б. „б” от ЗДвП. В обжалваното наказателно постановление отново словесно нарушението е било описано, че жалбоподателят не е уведомил органите на МВР и не е изчакал тяхното пристигане. В същото време обаче нарушението е било квалифицирано единствено като такова по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗДвП. И като е било процедирано по този начин, районният съд е направил извод, че е допуснато противоречие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация, която прави обвинението неясно и вътрешнопротиворечиво, което пък от своя страна накърнява правото на защита на жалбоподателя и е основание за неговата отмяна.

Отделно от това, съдът е посочил и друг порок на наказателното постановление, като е приел, че от събраните по делото доказателства в хода на воденото наказателно производство /образувано във връзка със същия случай/ не би могло да се достигне до несъмнен и категоричен извод, че действително е имало съприкосновение между детето и лекия автомобил. Обосновал се е, че обвинението е сериозно разколебано, и същото не би могло да бъде доказано по несъмнен и категоричен начин, в съответствие с изискванията на процесуалния закон.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение на Софийския районен съд за неправилно, поради следните съображения:

Действително, както в АУАН, така и в НП е посочено, че водачът е извършил едно нарушение, като е осъществил две от формите на изпълнителното деяние, като не е уведомил органите на МВР и не е изчакал тяхното пристигане – задължения, които са му вменени от разпоредбите на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а” и б. „б”. Същевременно, в

наказателното постановление К. Г. е бил санкциониран единствено за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 б. „б” от ЗДвП - за това, че след като е реализирано ПТП, водачът не е останал на мястото на произшествието и не е изчакал пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Така възприетият подход от страна на административнонаказващия орган не е довел до съществено процесуално нарушение, накърняващо правото на защита на наказаното лице. В преценката на административнонаказващия орган е да накаже лицето за едно или за всички установени нарушения. В конкретния случай изрично в наказателното постановление е отразено, че е извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 б. „б” от ЗДвП и именно за това нарушение е била ангажирана административнонаказателната отговорност на К. Г.. Правилно е приложена санкционната разпоредба и законосъобразно е определен размерът на наложеното наказание в законоустановения максимум, доколкото в конкретния случай се касае за пътнотранспортно произшествие, в което е пострадало дете.

С оглед на изложеното, изводите на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения са неправилни.

На следващо място, не се споделят и твърденията на районния съд, че в конкретния случай от доказателствата по делото не се установява с категоричност настъпване на ПТП. Напротив - в хода на разследването по ДП № 3М 513 ЗМТ 11249/ 2019 г. по описа на СРТП - ОР - СДВР /което впоследствие е било прекратено и е уведомен началникът на СДВР - ОПП за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача/ са събрани множество доказателства - съдебно-медицинска експертиза, комплексна видео-автотехническа експертиза, комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, разпит на свидетеля Д. Х., от които по безспорен начин се установява механизмът на извършеното ПТП и травматичните увреждания на детето П. М.. Установява се също, че след настъпването на ПТП, водачът К. Г. не е спрял на мястото на произшествието, а е продължил да управлява моторното превозно средство.

Ето защо правилно административнонаказващият орган е преценил, че в конкретния случай водачът е извършил нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 б. „б” и му е наложил наказание в законоустановения максимален размер.

Поради това настоящата касационна инстанция намира, че оспореното решение на СРС следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на СДВР следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 29. 03. 2019 г., постановено по НАХД № 14093/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 1-ви състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 19-4332-014535 от 06. 08. 2019 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. К. Г. е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. “б” от ЗДвП.

ОСЪЖДА К. К. Г. да заплати на СДВР направените по делото разноси в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.